SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 179. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 21, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 21-го ВЕРЕСНЯ 1993. Ч. 179. РІК C.

СПРОСТОВУЮТЬ НАКЛЕПИ

Київ (УНІАР). — Тут 15-го вересня керівник пресової служби Президента України Володимир Шляпошніков заявив, що твердження газети „Правда" у статті „Главний противник — ето Росія", начебто президент Леонід Кравчук веде антиросійську політику, є вигадкою і наклепом. „Леонід Кравчук виступав і виступає за те, щоб між двома державами відносини відбувалися на взаємигідній основі і мали дружній характер", — підкреслив В. Шляпошніков.

Міністерство Оборони України висловило протест з приводу поширення російською стороною фальшивої інформації, що Украї на нібито припинила в односторонньому порядку фінансування Чорноморської фльоти і тому, мовляв, Військово-морська фльота Росії взяла фінансування фльо ти на себе. „Це повідомлення не відповідає дійсності, — сказано в заяві пресової служби Міністерства Оборони України, — тільки в 1992 році сума витрат України на утримання Чорноморської фльоти скла ла 85,1 відс. від загальної суми. За перше півріччя цього року сума витрат складає 73,5 відсотків".

Неправдивими є також повідомлення про небезпечну ситуацію на ракетних об'єктах України. Пресова служба Міністерства Оборони України запевнила, що ситуація в Першотравневому та інших місцях розташування ракет ніколи не виходила з-під контролі відповідних українських і російських фахівців та служб. Тепер створено робочу групу для перевірки стану об'єктів та поліпшення умов зберігання ядерних боєприпасів.

СВЯТО І УД УНА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Місцева Станиця Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА влаштовує святочне відзначення зформування 1-ої УД УНА, яке відбудеться тут у неділю 26-го вересня, о год. 3-ій по полудні в залі Українського Народного Дому. Після мистецької програми, в якій візьмуть участь А. Климовська В. Буймистр, Б. Каськів, Ю. Ланюк та М. Скорик, відбудеться товариська зустріч.

Помер В. Тарнопольський

Св. п. В. Тарнопольський

Торонто, Онт. — Тут помер на 61-му році життя Володимир Тарнопольський, суддя апеляційного суду в Онтаріо і відомий оборонець людських прав.

В 1980 році, коли появився перший проєкт закону про права і свободу в Канаді, він із своїм широким знанням справи боровся за зміни в цьому законі, а його пропозиції стали підставою до змін, які опрацьовував тодішній міністер справедливости Жан Кретієн. Двічі В. Тарнопольський був іменований до Верховного суду Канади, але не отримав цього почесного місця. Був президентом Товариства оборони громадських прав в Канаді і був членом Міжнародної амнестії. Написав три книжки про людські права і був дорадником в тих справах у федеральному уряді. Був головою першого Інституту для справ людських прав, що його засновано в Оттаві у 1981 році.

Уродженець Саскатуну в родині українського селянина, він поступив на університет у Саскачевані, відтак студіював на Колюмбійському і Лондонському університетах. Ставши суддею, він посвятив цілу свою кар'єру справі оборони люд ських прав, провадив ряд дослідів Комісії людських прав в Онтаріо, яка працювала під наглядом Організації Об'єднаних Націй, навчав в ряді канадських університетів, а в 1983 році був покликаний як суддя до апеляційного суду.

В. Тарнопольський залишив широку родину, що складається із дружини та п'ятьох дорослих дітей і двох внучок, а також 3 брата і сестри. В. Тарнопольський був щирим українським патріотом та брав участь в українському громадському житті Канади.

Українці помагають жертвам повені в ЗСА

Ст. Луїс, Мо. — Сюди приїхала група 50 українців, щоб допомогти жертвам повені на середньому заході. Це дружній жест у відповідь на перебування в Україні весною цього року 100 американських фармерів, які допомогли посіяти кукурудзу в рамках програми „Операція Фарми України", що запляно вана на чотири роки.

Тепер українці бажають своєю працею подати помічну руку із найбільше потерпілих від повені частин середнього заходу Америки. Подорож до ЗСА оплатили їм підприємство виробу насіння з Айови, яке розпочало минулого року „Операцію Фарми України", разом із Сітібанком і компанією Дір. В групі є фахівці-механіки, студенти і селяни, які вміють виконати багато потрібних при відбудові робіт. Вони підкреслюють, що американці були першими, які прийшли з поміччю після Чорнобиля, тому хочуть відплатитися добром тепер, коли американці потерпіли. Представник підприємства виробу насіння, що спровадило групу, уважають, що такий особистий контакт є дуже важливий, а рівночасно сприяє розвиткові бизнесу американців в Україні, яка на довгу мету є дуже потрібним вимінним партнером для середнього заходу Америки.

Прилетівши до ЗСА, ціла група відвідала Вашінгтон, де була гостем Комісії рільництва в Палаті репрезентантів ЗСА.

СЕНАТ ЗСА СХВАЛИВ РЕЗОЛЮЦІЮ ПРО ВЕЛИКИЙ ГОЛОД

Вашінгтон. — Як повідомляють з Вашінгтонсько го Бюра УНС, в дні 10-го вересня Сенат ЗСА схвалив резолюцію ч. 42, якою відзначив 60-ті роковини Великого голоду в Україні.

Резолюцію запропонував сенатор Доналд Рігл із Мишіґену, який сказав: „Коли ми відзначуємо 60-річчя Великого голоду в Україні, є важливим визнати, що совєтський уряд не зробив ніякої помилки. Тут немає ніякого сумніву. Будьмо абсолютно щирі. Великий голод в Україні був зумисне підготований тоталітарним диктатором Йосифом Сталіном".

Співспонзорами резолюції були також сен. Денніс ДеКонсіні, Алфонс Д'Амато, Джозеф Байден, Пол Сарбейнс, Джордж Мічелл, Боб Дол, Клейборн Пелл, Карл Левін і Малклом Воллоп.

Сен. Рігл, критикуючи гостро сталінський режим, завважив також у своєму слові, що члени Комісії прослідження Великого голоду саме перебувають в Україні, щоб представити свій звіт Урядові України. „Світ не сміє ніколи забути про жертви Великого голоду в Україні", — закінчив свою промову сен. Рігл.

Резолюцію запропоновану сен. Ріглем, підтримав сен. ДеКонсіні, який від 1980 року є членом Комісії дослідження Великого голоду. Він пригадав американцям, що Великий голод мусить бути наукою для демократичної спільноти. Але, він підкреслив, що незважаючи на брутальність сталінського режиму, Україна є тепер незалежною нацією.

Р. ПОПАДЮК В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Д-р Роман Попадюк, колишній перший амбасадор Америки в Україні, виголосить тут доповідь про своє перебування в Україні, в суботу, 25-го вересня. Його виступ організують Екзекутива Українського Комітету Америки і Об'єднаний Комітет Українсько-Американських Організацій Ню Йорку. Програма почнеться о год. 5-ій по полудні, в залі Дому Організацій Українського Визвольного Фронту, 136 Друга авеню.

В Україні

Київ. — Перший віцепрем'єр-міністер України Юхим Звягільський заявив кореспондентові газети „Урядовий Кур'єр", що для виходу України з валютно-фінансової кризи треба запровадити елементи валютної монополії. „Допуск чужоземної валюти у внутрішній обіг підриває національну грошову одиницю", — вважає Ю. Звягільський. Він також повідомив, що за деякими підрахунками в Україні на руках та в обігу є близько 5 біл. дол.

Львів. — Звернення до Верховної Ради, Президента, політичних партій та рухів України схвалила сесія Львівської Обласної Ради народних депутатів. У зверненні пропонується змінити термін уповноважень рад усіх рівнів на чотирирічний. Президентові Украї ни запропоновано скласти плян виведення російських військ з території України та прийняти резиґнацію прем'єр-міністра і Уряду. На думку львівських депутатів новий уряд повинен бути повністю позбавлений промосковської орієнтації.

Харків. — Начальник хар ківської міліції Олександер Бандурка повідомив, що завершується розслідування діяльности Українсько-Сибірської Забезпеченевої Ком панії. Йдеться про таємні акції, за допомогою яких безготівкові мільйони переводилися у „живі" гроші. Керівники компанії арештовані, як також і деякі працівники харківської міліції, котрі допомагали в леґалізації крадених автомобілів і сприяли вивезенню з України сировини. Боротьбу з мафією гальмує відсутність законів про корупцію та про державну службу, пояснив О. Бандурка.

Київ. — Голова Союзу Українського Студентства (СУС) Костянтин Дудник заявив на пресовій конференції, що українські студен ти готові до всеукраїнської кампанії громадської непокори. Якщо Президент, Вер ховна Рада і Уряд не зрезиґнують і не призначать вибори в найкоротший час, то студенти готові вдатися до крайніх заходів, координуючи свої дії з професійними спілками.

Симферопіль. — Виконавчий комітет Симферопільської Міської Ради виступив з офіційною заявою з приводу несанкціонованого мітинґу та походу з площі Леніна до Верховної Ради Криму 4-го вересня. Виконком рішуче засудив знущання над державною символікою України, вчинене керівником Російського товарис тва Криму Анатолієм Лосем та Олександром Анаф'євим. Матеріяли передано до слідчих органів, які пору шили справу за ст. 187 Карного кодексу України.

Львів. — В обласному архіві відкрито виставку документальних свідчень про голод 1932-33 років. Хоч Прикарпаття і Львівщину голод не заторкнув, зібрано спогади тих, хто втікав з комуністичної імперії, рятуючись від голодо вої смерти. В експозиції представлені також поліцій ні протоколи, фотокартки, газетні вирізки тих часів та інші матеріяли, які свідчать про тяжку трагедію українського народу.

Теодосія. — Тут відкрилася філія Київського Університету Економіки та Менаджменту. Працює три катедри: менаджмент, маркетінґ і банківництво. Лекції читають викладачі вищих учбових закладів України та Симферопільського Державного Університету.

Київ. — Голова тендерної (допоміжної) комісії віцепрем'єр-міністер України Валентин Ландик повідомив, що американська фірма CBM перемогла у міжнародному конкурсі на право будівництва морської частини нафтопереробного комплексу терміналу в районі Одеси.

ЗБОРИ ТУІА

Нюарк, Н.Дж. —Загальні збори Товариства Україн ських Інженерів в Америці, Відділ Ню Джерзі, відбудуться в п'ятницю, 24-го вересня, в год. 7-ій вечора в залі церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку.

Американський вояк сидів у совєтському концтаборі

Ню Йорк. — Айрін Мандра, після того як її повідомили з Департаменту оборони, що її брата Фіrange Мандру бачили 12 років тому у совєтському концтаборі під Магаданом, сказала журналістам: „Мій брат, можливо, живий, і я не втрачаю надії побачити його". Сержант морської піхоти Ф. Мандра брав участь у Корейській війні і від того часу вважається пропалим безвісти.

„Я ніколи не втрачала надії. Я продовжувала молитися. І це повідомлення (з Пентаґону) — ніби відповідь на мої молитви", — сказала А. Мандра кореспондентові газети „Ню Йорк Пост".

З Департаменту оборони Мандру повідомили: совєтський полковник Владімір Малінін розповів у серпні ц.р. представникам американського Уряду, що особисто бачив Ф. Мандру у концтаборі недалеко від Магадану. Його тримали окремо від совєтських в'язнів.

Департамент оборони вважає, що повідомлення Малініна дуже важливе, бо підтверджує факт, що захоплених у полон в Кореї американців привозили у Совєтський Союз. Ні один такий військовополонений не повернувся у З'єднані Стейти.

Представники Пентаґону мають намір тепер зайнятися пошуками слідів Ф. Мандри в Росії, і російський уряд обіцяв допомогти їм в цьому. Якщо Ф. Мандра живий, він мав би нині 62 роки.

„Ми використаємо будьяку можливість, щоб вияснити його долю", — сказав співробітник пресового цен тру Департаменту оборони майор Стів Литл.

Вийшла книга про святкування Тисячоліття

Джерзі Сиді, Н.Дж. — При кінці серпня ц.р. вийшла друком у Києві довгоочікувана книга „Тисячоліття християнства в Україні: урочистості 1988 року". Цю книгу видав Крайовий Комітет Тисячоліття Християнства України в Америці, який був створений 23-го березня 1985 року у Філядельфії під головуванням Юрія Старосольського для переведення ювілейних святкувань християнства в Америці.

Книга, за редакцією Осипа Зінкевича та редакційної колеґії крайового комітету під головуванням Юрія Солтиса, має 522 сторінки друку, є великого формату, має гарну тверду обкладинку, на якій є фото бані церкви св. Софії у Києві та напис назви книги золотими буквами на тлі синього неба.

Щодо змісту, книга має шість розділів в яких розповідається про святкування ювілею християнства, головно в Америці, які завершилися. Крім того є розділ присвячений святкуванням у 53-ох містах Америки, що їх організували місцеві громадські комітети. Окремо є описані святкуван ня, які організували Українські Церкви: Ктолицька, Православна і Євангельсько-Баптиське Братство.

У книзі є окремі розділи присвячені коротким описам святкувань в Україні; у 19 країнах Европи, Південної Америки, Австралії та Канади, де проживають українці; науковим відзначуванням ювілею християнства, які були організовані українськими науковими установами чи спеціяльно для цього зорганізованими комітетами, та відзначуванням християнства молодечими організаціями.

Книга включає багато кольорових і некольорових світлин із святкувань у Вашінґтоні і багатьох містах Америки та інших країнах, з різних конференцій, нарад і зустрічей тощо.

Редакційна колеґія недавно отримала кілька примірників книги з України, де її комітет друкував, а понад 2,000 примірників є в дорозі до Ню Йорку. Місцеві комітети й особи, які замовили цю книгу отримають її після того, як вони будуть доставлені до редколеґії. Організації й особи, які бажають мати цю книгу-пам'ятник зможуть її замовити у редакційній колеґії, пишучи на адресу: Ukrainian Millennium Committee, P.O. Box 538, East Meadow, N.Y. 11554.

У СВІТІ

ЯПОНСЬКА ДЕРЖАВНА телевізійна корпорація Ен-Ейч-Кей повідомила, що Північна Корея, після успішного випробування балістичної ракети Нодон-1, здійснює ракетну програму наступного покоління — Родон-2. Нова ракета матиме засяг дії від 1,500 до 2,000 кілометрів, а це означає, що вона долетить до будь-якої точки на японській території. На думку експертів, процес створення нової зброї займе щонайменше два роки.

ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКА СЛУЖБА новин оприлюднила заяву уряду країни про затримання південнокорейського шпигунського корабля. Нібито під прикриттям густого туману він підійшов до самого берега Північної Кореї. Однак залоги арештувати не вдалося, бо з корабля її встигли забрати п'ять військових південнокорейських човнів.

ВІСІМ МУСУЛМАН-фундаменталістів, звинувачених в організації змови з метою вбивства короля Гуссейна і повалення існуючого уряду, стали перед військовим трибуналом в йорданській столиці Аммані. Всі восьмеро — молоді особи, віком від 20 до 23 років. Шестеро з них — кадети вищої військової школи, а двоє — члени забороненої законом групи, яка називає себе Ісламською визвольною партією.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА підписану президентами Хорватії і Боснії угоду про припинення вогню, збройні сутички між ворогуючими сторонами продовжуються на всій території боснійської республіки. З Мостару повідомляють про надзвичайно важке становище оточених тут 55,000 мусулман. Через брак медикаментів і від куль сербських снайперів щодня гине 10—15 осіб. Представники ООН стверджують, що східня частина міста виглядає так, „як Берлін у травні 1945 року", щонайменше 80 відсотків будинків знищено або дуже ушкоджено.

І. ДЕМ'ЯНЮКОВІ ДОЗВОЛЕНО ВИЇХАТИ З ІЗРАЇЛЯ

Єрусалим, Ізраїль. — У неділю, 19-го вересня, Верховний суд Ізраїля зняв заборону на звільнення Івана Дем'янюка і тепер він має право залишити країну, де провів понад вісім років, поки розглядалася справа про його причетність до злочинів, які творили нацисти під час Другої світової війни.

Представник міністерства юстиції Ізраїля повідомив, що суддя Теодор Орр відкинув вимогу групи жидів, що пережили голокост, які вимагали, щоб І. Дем'янюка знову віддали під суд. Це дало б змогу докладніше розслідувати його діяльність в роки війни. На запитання журналіста: „Значить, тепер Дем'янюк вільна людина?" представниця міністерства дала позитивну відповідь.

Хоч повідомлення про звільнення Дем'янюка з-під варти було передане радіом, у неділю увечорі Дем'янюк ще перебував у своїй тюремній камері, а представник тюремної адміністрації Дубі Бем-Амі сказав, що не дістав від начальства в цій справі ніяких розпоряджень.

Як відомо, за браком доказів суд зняв з Дем'янюка обвинувачення в тому, що він і нацистський злочинець „Іван Ґрозний", який обслуговував ґазову камеру концтабору Треблінка у Польщі, — одна і та ж особа. Група жидівських активістів, яка виступала за відновлення процесу над Дем'янюком, добивалася розслідування того, чим займався Дем'янюк в іншому нацистському концтаборі — Собіборі, де, як вважають, він працював сторожем. Слідство у справі Дем'янюка не розглядало це питання, бо головне обвинувачення зводилося до того, що Дем'янюк і є „Іваном Грозним", який несе особисту відповідальність за смерть тисяч жидів — в'язнів Треблінки.

Адвокат Дем'янюка Йорам Шефтель сказав з полегшею, що недільне рішення судді було останнім у справі Дем'янюка, „якому п'ять разів відмовляли в дозволі виїхати з країни, де його судили". Й. Шефтель відмовився сказати журналістам, куди має намір виїхати Дем'янюк. Як повідомив адвокат, ця інформація тримається в таємниці з метою безпеки його клієнта.

Представник ізраїльського відділу Центру Сімона Візенталя сказав з приводу рішення Верховного суду: „Це сумний день для ізраїльської судової системи".

В АМЕРИЦІ

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Центру контролі та запобігання заразливих хворіб заявляють, що випадки захворювань туберкульозою у дітей нижче 15 років збільшилися на 35 відсотків від 1985 року тому, що дорослі є тими, які найбільше розповсюджують цю хворобу в своїх домах. Д-р Іда Онарато, керівник туберкульозного відділу в згаданому центрі, твердить, що батьки дітей не усвідомлюють, що є хворі аж поки не наразять на захворіння свої родини.

ЩОБИ ПІДКРЕСЛИТИ СВОЮ підтримку мирових процесів і взаємних зобов'язань підписаних у Вашінґтоні Ясіром Арафатом від Палестинської визвольної організації та прем'єр-міністром Ізраїля Їцаком Рабіном, президент Билл Клінтон має на меті запропонувати союзникам ЗСА прибути на окрему конференцію, де всі, яким не байдужа доля миру на Близькому Сході, могли б задеклярувати свою фінансову підтримку. Ціллю такої конференції не є тільки фінансова допомога, але також підкреслення важливости цього, що заіснувало між ПВО та Ізраїлем.

У ВАШІНҐТОНІ СЕНАТОРИ Денніс ДеКонсіні, демократ з Арізони та Дейв Тюренберґер, республіканець з Міннесоти, обидва законодавці поміркованих поглядів, заявили минулого тижня, що не будуть кандидувати у наступних виборах. Згідно з твердженнями спостерігачів, обидва були оскаржені у переступленні етичних правил і тому наразилися на неприхильність своїх виборців. Це також вказує, що члени Конґресу свідомі того які застереження починають мати виборці до своїх представників у Вашінґтоні, тому воліють у деяких випадках відтягнути свої кандидатури.

АЙ-БІ-ЕМ, ВІДОМА В СВІТІ американська фірма комп'ютерної та інших технологій, вирішила позбутися 40 відсотків своїх нерухомостей в ЗСА щоб заощадити 250 міл. дол. кожного року. У ці заощадження включено також винайм або продаж будинку колишньої головної квартири фірми у Пирчис, Н. Й., і також 3,000 кв. стіп площі у фірмовому хмарочосі в Мангеттені.

ОСТАННІМ ЧАСОМ голливудські світочі для особистої безпеки перестали носити вогнепальну зброю, чи наймати особистих охоронців, бо купують для цього вишколених собак. Найбільш попитними є німецькі вівчарки, які проходять дворічний вишкіл і реаґують на такі звичайні накази як: уважай, наступай та іди геть. Такі охорончі собаки сьогодні коштують від 25,000 до 200,000 дол.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 16-го вересня, президент Билл Клінтон формально започаткував свою кампанію для переоформлення пляну охорони здоров'я, запросивши до трояндового городу Білого Дому звичайних американців, щоб висловили свої критичні думки в цій справі та щоб підкреслити, що він згідний на компроміси, якщо зайде на це потреба. Опісля, зустрівшись з власниками малих підприємств, що затруднюють 50 до 100 осіб і які твердять, що його зміни можуть їм дуже пошкодити, Президент заявив, що радо візьме під увагу їхні думки та докладно передумає свої пропозиції.

БЮРО ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ стверджує, що до сьогодні чорні американці з вищою освітою отримують нижчу заробітну платню, як білі американці, затруднені на тій же праці. Пересічна річна платня американських муринів з вищою освітою є 30,910 дол. , а білих американців з вищою освітою 37,490. Це саме можна сказати і про тих, які мають тільки середню освіту. Мурин із середньою освітою має пересічну заробітну платню 18,620 дол., а білий 22,370 дол.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N J 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)

Postmaster Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City N J 07302
Tel (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N J

Передплата на рік $40 00 на півроку — $22 00 на 3 місяці — $12 00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно За кожну зміну адреси — $1 00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P O Box 346 Jersey City, N J 07303

Уряд ЗСА перед новим сезоном

Календарний кінець літа поруч із американською традицією, що після щорічного Дня Праці розпочинається новий сезон діяльности Білого Дому і Капітолю, спонукав віцепрезидента Ал Ґора заповісти, що Уряд працює над виготовленням пляну — як облегшити існуючий в Америці тягар бюрократії. Той плян мають виявити у Конґресі ще у цьому місяці. Аґенство Ассошіейтед Пресс , покликаючись на неназваного інформатора з Білого Дому, принесла вістку, що спрощення існуючого бюрократичного апарату коштуватиме позбавлення праці чверть мільйона службовиків на різній державній праці. Всі ми знаємо і раз-у-раз перевірюємо, що бюрократія в Америці дійсно несамовита — кожна справа переходить почерез багато рук, тому урядовці не мають відваги рішати, поки дана „справа" не знайде апробати вищої інстанції, — кожна „справа" мандрує „від Анни до Каяфи".

Закоренилася в Америці традиція, що все мусить бути списане на папері і кожна установа потопає у морі паперів, це стосується поліційного апарату, судівництва, банківництва, шкільництва, всього американського „способу життя". Створилася така величезна бюрократична машина, щоб дати платну працю якнайчисленнішій спільноті, мужчинам і жінкам, — тепер, як виходить із заяви Ґора, будуть цей апарат скорочувати коштом зросту безробіття. Скреслення чверть мільйона осіб з листи цих, які отримують державну платню — вдарить по цих жертвах реформи, але заощадить державному бюджетові велетенські суми гроша. З погляду конечности збалянсування хронічно дефіцитного державного бюджету — це була би правильна реформа і тому коментатори передбачають, що Конґрес поставиться до такої реформи прихильно — включно з його республіканськими членами.

На черзі народ Конґресу має появитися підписаний ще Джоржем Бушем договір про скасування мит у торгівлі між ЗСА, Мехіко та Канадою. У кожній із цих трьох країн є прихильники і противники цього договору. Колишній президент Джордж Буш твердив, що цей договір пожвавить торгівлю і таким чином збільшить число нових верстатів праці. Билл Клінтон, тоді ще тільки президентський кандидат, погодився на цей договір і тепер підтримує його, але деякі фахівці міжнародної торгівлі перестерігають, що найбільше скористає тут Мехіко. Договір вимагає ратифікації Конґресом і передбачається затяжна дебата.

Третьою поважною справою на черзі дій Уряду й Конґресу — це давно заповіджена Демократичною партією реформа опіки над здоров'ям громадян. На цьому місці не раз уже стверджувано, що проблема опіки над здоров'ям в Америці — це система, оперта виключно на забезпеченні частини громадян, охоплених програмами „Блю Крос" і „Блю Шилд," з великою кривдою для мільйонів громадян, які не мають ніякого забезпечення, ніякої охорони, так, як це діється ще тільки у Південній Африці. Всі країни Европи і Канада користуються системою державного забезпечення, — воно найкраще у Німеччині. А втім, переведення такої реформи в Америці — страшенне важка і трудна справа. Вона вимагає велетенських фондів у часі, коли держава терпить від державного дефіциту. Плян президента Клінтона, покищо тільки теоретичний, спирається на становленні нових великих податків, — і тому надзвичайно сумнівно, чи Конґрес на це погодиться. І сам Президент передбачає переведення такої реформи щойно за п'ять років, тоді коли невідомо, хто мешкатиме у Білому Домі.

В ОСТАННІ ДНІ ДУЖЕ загострилася ситуація в Грузії. Користуючись тим, що в Мінґрелії продовжується збройний бунт прихильників вигнаного президента Звіяда Ґамзахурдії, абхазькі сепаратисти порушили перемир'я і почали наступ на укріплення грузинських військ в Сухумі. У зв'язку з цим голова Верховної Ради Грузії Едуард Шеварднадзе запровадив, зі згоди парляменту, надзвичайний стан, а також перебрав усю повноту влади в країні: парлямент прийняв рішення припинити свою працю на два місяці, щоб дати можливість державному лідерові вжити усіх заходів, які він визнає доцільними.

Ігор Лесик

УКРАЇНА У ПСИХОЛОГІЧНИХ ТЕНЕТАХ МОСКВИ

В часі, коли імперська Москва підсилила акцію, яка має на меті лише одне: повернути Україну в лоно „єдіной" і „неделімой", було б доцільно перевірити всі чинники, які мають вплив на процеси закріплення української державности. Характеристика соціяльних, політичних, економічних та культурних аспектів буття народу залежить, на мою думку, від його психологічної структури. Оці фрагментарні думки піддаю під дискусію з надією, що вони не пройдуть без уваги як „дзвін для глухих", а привернуть увагу суспільства у бажаному для нас усіх напрямі: добро української нації.

Так як і всі фізичні явища природи залежать від часу, так само і психологічні процеси можна розглядати у понятті часу. Людина родиться із заздалегідь визначеними особистими прикметами, які можна опісля до певної міри контролювати. Психіка дитини основана зразу на інстинкті самозбереження, духові вартості появляються у наслідок виховання у пізнішому віці. У нормальному середовищі людина прив'язується до всього, що належить до неї (приватна власність). Вона розбудовує своє життя, використовуючи досвід минулого, удосконалює життя у теперішньому часі та забезпечується на майбутнє. У такій системі життя постає у людей поняття батьківщини, яка є основою до розвою духових вартостей. Патріотичні почуття звичайно є поштовхом до прогресу, конструктивної праці у розбудові цієї батьківщини.

Червона московська імперія в інтересі своєї імперської політики створила людину, яка опирає своє життя лише на матеріяльних користях часу, в якому вона живе. Не має у неї минулого, не має майбутнього. Не має в неї батьківщини, бо в цієї людини нічого свого. Не має у такої людини поштовхів до конструктивізму, бо для кого? Вона живе лише сьогоднішнім часом. Такий образ людини є нині у 80 відс. населення України згідно із обліками Академії Наук. Лише 10 до 15 відс. голосувало під час референдуму за незалежною Україною, керуючись патріотизмом, пошаною та любов'ю своєї батьківщини. Решта, національно несвідома, голосувала за незалежну Україну сподіваючись матеріяльних користей у новій державі.

Для доповнення характеристики психології сучасного громадянина України треба додати ще одну негативну прикмету: рабство, яке Москва закорінила у душах українців (бо раба найлегше контролювати). Віками Москва намагалася принизити або й зовсім знищити українську культуру. І на превеликий жаль це їй вдалось. Більшість сучасного українського суспільства включно із Урядом і Верховною Радою — це раби, які сліпо йдуть в тенета Москви. Їм не потрібно ані Чорноморської фльоти, ані Криму, ані сильної ефективної армії. Їм не потрібно своєї мови, бож вигідніше говорити російською мовою. Вони ж, кажуть адже ми — не націоналісти. В дійсності, із психологічної точки зору вони — екзистенціялісти, світогляд яких починається і кінчається на теперішньому часі. Це еґоцентрики, які пропаґують індивідуалізм, внаслідок якого політична думка розбилася на 28 партій. Очевидно, що у процесі побудови української державности такі люди — непотрібні і шкідливі.

При цій нагоді варто б було згадати про психологічний профіль української діяспори. Незважаючи на це, що у більшості діяспори залишились основні елементи конструктивного мислення, як наприклад, батьківщина, громадська та релігійна етика, мова і т. д., тавро матеріялізму вирізьбилося у її психіці у формі самолюбства та індивідуалізму. Хоч старша ґенерація основує свій світогляд на всіх трьох відтинках часу: минулому, теперішньому і майбутньому, молода ґенерація (яка думає, що буде вічно жити) відкинула потребу думати про минуле і майбутнє. Вона залишилася без ідеологічних основ, будує своє життя на еґоцентричних принципах. Через те зовсім відбилася від суспільного життя. У такому стані вона не спроможна сповнювати функцію амбасадора нашої молодої держави поза її кордонами.

Щоб вийти із стану такого духового занепаду української спільноти по обох боках океану і щоб не втратити Богом даної Україні незалежности не можемо продовжувати ілюзії, використовуючи перебільшені осяги деяких українських громад. Треба спільними силами відкрити широким масам населення очі на наше минуле. Треба за всяку ціну привернути до життя поняття батьківщини, яке большевики знищили в українському народі. Це можна зробити лише підсиленою акцією для відновлення приватної власности серед загалу України. Коли йдеться про підвищення національної свідомости серед населення України, необхідно є позбутися думки, що функція української мови у процесах державнотворчих є маловажна. Мова — це душа народу, не вбиваймо її! Позбуваймось рабських навичок, бо вже хіба настав час, щоб скинути політичні і духові пута неволі.

У цілому процесі духового та політичного оздоровлення української держави дуже важливо нав'язати постійний діялог між українським Урядом і політично скоординованою діяспорою. Виміна думок між цими сферами української спільноти, побудована на взаємному довір'ю, напевно дасть позитивні наслідки у закріпленні державности українського народу.

Леонід Федорук

* * *

Дах. Журавель. Шматок затоки
Уже розлитого Дніпра.
І чавкання стежок замоклих.
І горобців весільна гра.

І ляскіт молодого грому.
І радісний танок дощу.
А я під скиртою соломи
Сміюсь і мокну досхочу.

Київ.

Юрій Р. Рибак

З Арґентинських картин — пампа і ґавчо

У самому ж серці Арґентини лежить кліматичний помірний пояс, який індіяни називали „пампа", себто безвартісний пустир. У дійсності це були рівнинні степи у Південній Америці. Сьогодні — це простір прекрасної, урожайної землі, де розсипалися зернові і скотарські фарми, а на краю золотої пшениці розташувалися міста та пристані як теж місто всесвітнього значення — Буенос Айрес.

А як же до цього всього дійшло? Відповідь дають пожовклі сторінки історії. Ще до половини XIX сторіччя пампа мала дикі простори, що нагадували старі рівнини буйволів („Buffalo Plains") у ЗСА. Тут автохтонні індіяни ворожо ставилися до білих новоприбулих, що знеохочувало поселювання... І не знати, яка б була економічна доля пампи, коли б не прийшло до „інвазії і окупації" домашніми тваринами...

А було це так: невеличка кількість коней і рогатої худоби, яку привели були у половині XVI сторіччя еспанці, знайшлася без опіки. Але буйна трава, що дико виростала з родючої чорної землі була солодка і соковита. А де підхоже підсоння і добрий корм там і можливості розвою. Два сторіччя пізніше нараховувано вже „тільки" 44 мільйони диких коней і худоби, як джерело природного багатства Арґентини великого економічного значення, подібно як золото і срібло у Перу і Мехіко!

Пампа стала теж „домом" для чоловіка, у жилах якого плила еспансько-індіянська кров, однак він завжди говорив по-еспанськи. Він постійно гнався за дикими стадами коней і рогатої худоби; це „ґавчо", якого теж називають „ковбоєм" Арґентини. Само слово „ґавчо" („Gavcho") складається з двох індіянських слів „Cavcho", що означає бродяга, волоцюга і слово „Cachu" — приятель... Пампа для нього була всім. Спав він на землі на сідлі, „пончо" (плащ із чотирикутнього шматка тканини з отвором посередині для голови) було накриттям, а зорі на небосхилі ліхтарями... Щоденно він їв свіжо смажене м'ясо і пив „мате" — параґвайський чай.

З точки зору модерних часів був він кочовиком, жив самітно зі своєю ріднею і рідко заходив у село. У загальному, він уникав міста і цивілізацію, однак, коли потребував гроша вбивав скільки міг тварин (щось так як мисливці буйволів у ЗСА) і продавав у торговельних постах. Але, коли мешканці, скажімо, містечка задумували завести нову фарму, тоді кликали ґавчо, щоб „відсунув" далі індіян. Такий бував сумний, однак, правдивий початок не одної „Estancia" себто скотарської фарми.

Час не спав і поволі зникали індіяни, а з ними і зникав, ґавчо, залишаючи минулі спомини по собі. У 1806 році англійський військовий корабель захопив силою Буенос Айрес, тоді ще містечко було оточене збіжжевими полями. Зібрались ґаучі чи пак „дикуни пампи" і побороли вишколене військо, здобуваючи за свій героїзм і зручність подив і признання арґентинців.

Поволі обличчя пампи змінялося. До Арґентини прибули з Европи вирощувачі збіжжя і заорали чорну землю — місце з найбільш родючим ґрунтом у світі. Від самих початків, завдяки експлуатації дібр, що давала пампа, змогла країна експортувати, жир, солене м'ясо і живу худобу. Та переломовим став 1877 рік, коли охолодження змінило дослівно стада худоби у „золото на копитах". З цією хвилиною м'ясо транспортували у охолоджуваних залізничних поїздах до портів, де переладовувалися на кораблі з холодільнями. Від того часу більшу увагу звернено на охорону тварин і їхнє розведення. Раціональна та інтенсивна аграрна політика і використання нових технічних здобутків враз із розбудовою індустрії підготови та пакування м'яса піднесли значно добробут арґентинців і запевнили їм передове місце світового продуцента і експортера.

Тим часом залізниця проникала досі невикористані простори пампи і змушувала ґавча до відступу. Прийшлося йому шукати за новими кордонами далеко на захід, бо аж під горами, де був щораз менший опір індіян... А коли одного гарного ранку колючий дріт почав обгороджувати фарми, це був початок ґавчівської лебединої пісні... Його вже не було потрібно, бо новий тип фармерського робітника заступив знаменитого їздця на конях. І хоч він ще досі носить чорний капелюх і пончо, невисокі чоботи і остроги, то це все, що залишилося зі зовнішнього продовження традиції старожилого ґавча!. І хоча традиційний ґавчо зник із арґентинської сцени то все ж таки займає він

(Закінчення на стор. 3)

О. Волянський

„КОЛЕҐА" — ДРУГА МЕДИЧНА ГАЗЕТА В ГАЛИЧИНІ

Уже третій рік виходить у Львові, двічі в місяць „Народне здоров'я", медична газета Українського Лікарського Товариства, продовжуючи традицію „Народного здоров'я", що появлялося у Львові перед війною. Про цю газету вже було чимало написано у нашій пресі. У червні 1992 року почала виходити „Колеґа", друга медична газета в Галичині, цим разом в Івано-Франківському, з рамени Медичної Громади Івано-Франківщини . Вона також появляється двічі в місяць. Мені попало в руки ч. 11 (24) за 3-го червня 1993 р. Хоч газета має лише чотири сторінки, вона вміщає багато матеріялу.

У довшому інтерв'ю з головою обласного „Управління Охорони Здоров'я" Володимиром Стасюком у справі профілактики дифтерії довідуємося, що коли у 1989 році в Україні було лише 59 припадків дифтерії, то у 1992 було їх понад 1,500, а цього року вже зареєстровано біля тисячки.

В. Стасюк пояснює причини зростання цього захворювання та способи профілактики.

На думку В. Стасюка, причиною зростання випадків дифтерії є те, що багато осіб не були щепленими проти дифтерії, що деякі вакцини не були повновартісними і, можливо, тому, що через несприятливі економічні та екологічні обставини зменшилась відпорність населення. Він пропонує перевірку щеплень дітей і, коли вказано, ревакцинацію, а також заохочування до більшої уваги і насторожености серед медичних працівників і населення, зокрема у випадках „ангіни".

У газеті обговорюється проблему забезпечення ліками, яких обмаль в Україні, довідуємося про діяльність Науково-Практичної Ради , першого цього роду тіла в Україні, та про перспективи її праці в майбутньому. Про високий науковий рівень Івано-Франківського Медичного Інституту свідчить факт, що недавно Експертна Рада ліцензування вузів (високих шкіл) України прийшла до висновку про можливість видання йому ліцензії вузу. Цікавою є стаття про „Цілющі ліки" рослинного походження і листа рослин, що їхні аптеки в Івано-Франківській області купують для виготовлення ліків. В газеті є оголошення Івано-Франківського і Коломийського „училищ" (шкіл, учбових закладів) про приймання студентів на 1993—94 навчальний рік. Маємо також повідомлення про обслуговування жертв чорнобильської катастрофи, про спортові зайняття студентів Медичного Інституту й інше.

Газета „Колеґа" є цікава і на високому професійному рівні. Побажаним було б, щоб „Колеґа не була друкована „петітом", але припускаємо, що причиною цього є недостача паперу.

Володимир Жила

„А ВИЙТИ ІЗ ПЕКЛА НЕ МОЖЕМ САМІ"

I

Олекса Гай-Головко, „Їм дзвони не дзвонили", події Великого голоду в 1932—33 роках в Україні, здійсненого терором під совєтсько-російською окупацією, Вінніпеґ. Видавнича Спілка „Тризуб", 1987.

Стою на скорботній моїй Україні
Розп'ятій Москвою на чеснім хресті.
Довкола могили, могили, могили.
В могилах країна нещасна моя.

(О. Гай-Головко, „На українському цвинтарі")

Вітаючи письменника Олексу Гай-Головка з його щасливим 80-річчям життя і 55-річчям літературної творчости з Ресорту Культури і Науки колишнього уряду УНРеспубліки в екзилі, я написав: „...у Вас поважний творчий дорібок так в поезії, як і в прозі, що заслуговує на широку увагу й високу оцінку. На Ваше формування як мистця, помітний вплив мала народно-пісенна творчість з багатою музичністю, розмаїтою ритмомелодикою та ліричною задушевністю. Добрим прикладом цього є Ваша лірично- сатирична поема „Коханіяда" (1947). У ній Ви виявили вміле володіння поетичними формулами, змалювали багаті образи, а зокрема ориґінальні метафори. Однак, увібравши досвід жорстокого минулого, Ви пішли своєю дорогою в літературі, на якій Україна стала для Вас зірницею Вашої любови. Тому не дивно, що Ви пишете з таким великим надхненням про Ваш духовий зв'язок з нею:

Тут, біля річки, спить душа моя,
Тут давні думи ллються без упину,
І тіні спогадів мережу я
І в них я бачу любу Україну.

„Проте, найбільшою ідейною виразністю позначені таки Ваші твори, написані на вільній канадській землі. Відчувши свободу, у Вашій свідомості визрів намір розказати про жорстокості совєтського життя в Україні. І Ви робите це наскрізь майстерно, відтворюючи Ваше світовідчування, Ваш біль, Ваш гнів. У Вас з'являються асоціяції, пов'язані швидше з настроєм з минулого, навіяним баченим і відчутим, ніж із самою сутністю окремих явищ. І так у читача Ваших творів складається враження не від картин, а від Ваших переживань, від глибини Вами сприйнятої дійсности. Саме тут, на мою думку, виявляється Ваше мистецтво й Ваша ориґінальність".

А тепер пригляньмося його прозовому творові „Їм дзвони не дзвонили", в якому події великого голоду 1932—33 років розгортаються у причинно-часовій послідовності, починаючи святом Преображення Господнього, а кінчаючи весняною сівбою. Під фабулою розуміємо тут увесь обсяг подій, про які дізнаємось з твору, в тому числі і все те, що відбувається за сценою, про що ми довідуємося з розмов персонажів та з авторських сповіщень. Багато тут трагічної всячини, що полонить нашу уяву, ранить серце і мимоволі приводить до сліз.

Нелегко видно приходилося і письменникові, щоб усе це здійснити — подати основні події, визначити суть конфліктів і характерів та всю сукупність матеріялу — тому він у вірші-вступі жалібно волає:

О, доле святая, подай мені сили,
Щоб міг досказати несказане я
Вогненнеє слово, що серце стискає,
Бо падаєм, гинемо в лютій тюрмі.
Рятунку ж немає, немає, немає,
А вийти із пекла не можем самі.
„На українському цвинтарі"

Добре звучить мужній цей клич письменника-громадянина, якому хочеться розповісти про все, але потужно, щоб слова його вогнем палали. Адже ж він говоритиме про безправне становище людини у суспільстві соціяльного знищення, де ні алегоричні, ані символічно-поетичні слова-образи не діють, бо звідсіля людині самій не вийти. Це ж пекло!

У всього 30-ти розділах змалював нам автор повнокровну картину навмисного пограбування українського селянина жорстокою совєтською владою. А зробила вона це тому, щоб селянин забув „про свою вкрадену волю і про все своє... І не опирався приблудним і своїм убивцям" та був покірним в їхньому колгоспному кріпацтві. Ці приблуди й убивці діяли в Україні як страшенні змії-удави, які з дня зробили ніч і перетворили соняшне Світле (назва села, в якому проходить дія) на непроглядне Темне. А голод обернув це квітуче Світле в джунґлі. Подібна доля зустріла і сусідні села. У них зникли всі тварини і птахи та збожеволілі голодні люди стали полювати за людьми. В лютому, — стверджує автор, — й у перші весняні дні 1933 року почалося в селі людоїдство. Ця страшна вістка блискавкою поширилася в селі зараз таки після зникнення бабки Юстинки, і ті, яких не виморив голод, тепер день і ніч сиділи в хатах за замкненими дверима.

Рецензована книга „Їм дзвони не дзвонили" — це соціяльний роман — складний за побудовою, невеликий розміром епічний прозовий твір. У ньому широко й неприховано охоплені життєві події голодомору в Україні 1932—1933 років. Тут також багатогранно й у розвитку змальовані персонажі, кількість яких таки значна. Головний персонаж чи герой роману — Борис, син отця Никифора, змальований докладно й всебічно. Він виступає у складних взаєминах з життям та іншими особами, притому наділений яскраво окресленим характером. Борис усюди стоїть у центрі уваги письменника і, без сумніву, є героєм позитивним і то не тільки в своїх поглядах, чи переживаннях, але також і в діях, не зважаючи на те, що йому буде всього вісімнадцять років. У ньому втілені усі найшляхетніші риси передової людини в селі; він турбується не тільки своїм батьком, матір'ю, сестрами, але також і близькими знайомими, зокрема Ганнусею.

Закінчення буде.

ПЕДАГОГІЧНІ КУРСИ УВУ

Від 12-го липня до 6-го серпня цього року відбулася „Сесія А" педагогічних курсів Педагогічного Інституту при Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Німеччина. Директорка Інституту проф. д-р Олександра Кисілевська-Ткач привітала 14 учасників курсів на святочному відкритті в УВУ 12 липня.

Учасники були зі ЗСА, Канади, України, Хорватії та далекого Казахстану. Професори рівно ж приїхали з різних сторін світу — ЗСА, Канади, Франції та України. У групі було троє учасників, які приїхали вдруге, щоб відбути цю „Сесію А" та одержати учительський диплом з правом навчати українознавчі предмети.

Більшість студентів приїхали завдяки стипендіям від різних установ і організацій: Фундації УВУ в Ню Йорку, Фундації УВУ в Канаді, СУА, ЗУАДК, Шкільної Ради в Торонто, УККА, Об'єднання Українських Жінок в Німеччині, а також приватних субвенцій. Під час студій студенти в більшості проживали в інтернаті „Рідна школа" в Мюнхені, а курси відбувалися в будинку УВУ.

Дещо про програму на „Сесії А", яка наголошує методологію навчання. Отже, виклади з історії, літератури, мови, географії, культури та педагогічної психології зосереджувалися більше на способі викладання предмету, а менше на самій темі предмету. Очевидно знання кожної ділянки було основною вимогою, а його поглиблення було предметом курсів „Сесії Б".

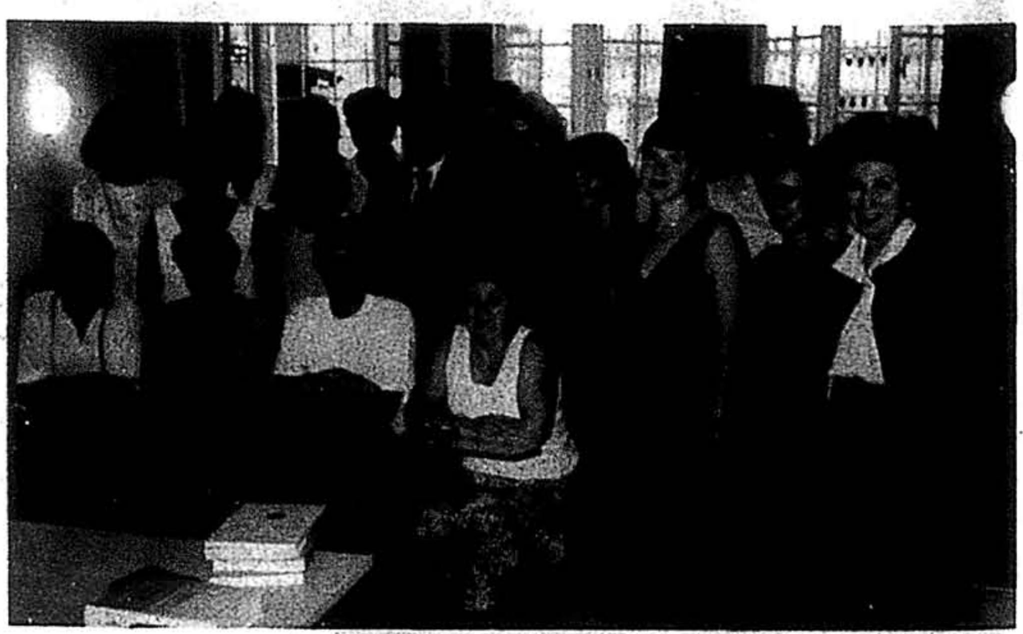
Виклади на „Сесії А" були цікаві, а доповнювали їх прогульки і відвідини. Цікаві і повчальні виклади мали професори О. Кисілевська-Ткач (література), В. Косик (історія), А. Животенко-Піянкова (педагогічна психологія) та Р. Дражньовський (географія). Усі викладачі передали студентам цінний навчальний матеріял. Прогульки і відвідини поза університетом включали зустріч з учнями в „Рідній Школі" в Мюнхені, а також в німецькій середній школі. Цікавою була зустріч з українським консулом у Мюнхені мґром Пономаренком і з проф. д-ром Погрібним, заступником міністра освіти України з Києва. Учасники педагогічних курсів брали також участь у деяких заняттях всіх студентів УВУ літнього семестру 1993 р. Культурно-виховні прогульки по місті провадив д-р М. Шафовал — до церков Мюнхену, палати Німфенбурґ, звертаючи увагу студентів на архітектурні пам'ятки і будівлі старого міста. Протягом чотирьох тижнів учасники „Сесії А" були постійно зайняті чи то в клясі на викладах, чи поза університетом.

Ще була нагода брати участь у товариському вечорі всіх студентів, який спонзорувала Фундація УВУ в Ню Йорку. 6 серпня відбулося святочне закриття „Сесії А" Педагогічного Інституту УВУ. Д-р О. Ткач, директорка, представляла студентів та вручала свідоцтва (дипломи). Ґратуляційні привіти і побажання складав новообраний ректор Українського Вільного Університету д-р Р. Дражньовський.

На закритті роздано чотири дипломи тим учасникам, які відбули і „Сесію А" і „Сесію Б", здали письмові та усні іспити і провели практику навчання. Новими учителями українознавства стали: Г. Касіян (Канада), М. Мелех (Канада), М. Осапчук (Німеччина), Х. Рак-Бравн (ЗСА). Після офіційної частини присутні заспівали „Многая літа" професорові Лесі Ткач в пошані і признанні за її працю і труд. Треба звернути увагу на надзвичайні заслуги директорки курсів, ентузіястичної проф. д-р О. Ткач. Її виклади, поради та особисте зацікавлення кожним студентом у великій мірі причинилися до успішного проведення „Сесії А".

Молоді студенти попрощалися сердечно і оптимістично вирушили до своїх місцевостей у різних частинах світу, щоб передати набуті знання.

Христина М. Рак-Бравн,
студентка Ратґерського університету, інструктор „Рідної Школи" в Нюарку, Н.Дж.

Група учасників педагогічної „Сесії А" з учителями. Сидять (зліва): Іван Гайванович (Україна), Алла Літкевич (Україна), Маркіян Остапчук (Кельн), Марія Мелех (Канада); стоять (зліва): Славка Паньків (Хорватія), Надія Вайда (Канада), А. Вайда (Канада), д-р А. Погрібний, заступник міністра освіти України, д-р А. Піянків (ЗСА), Маріяна Росоха (Румунія), Галя Касіян (Канада), д-р Ірина Шумська-Мороз (Канада); останній ряд: Анна Марія Наумяк (Париж), д-р В. Косик (Париж), Юрій Осік (Казахстан), Тетяна Ласик (Хорватія), Зоя Касьоненко (Харків).

Учасники літніх курсів в УВУ з далекої Караґанди: Юрій Осік та Ірина Скокова в товаристві професора В. Косика з Парижу.

Фото: Х. Рак-Бравн

ЗУСТРІЧ НА „ТРИЗУБІВЦІ"

Горшам, Па. — Зустріч глядачів і слухачів передачі „Година українських мелодій" Романа Мариновича відбудеться тут у неділю, 26-го вересня, о год. 1-ій дня на оселі „Тризубівка". Гратиме оркестра М. Хомута „Мрія". Вступ — 3 дол. Число телефону оселі (215) 343-5412.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

З Арґентинських...

(Закінчення зі стор. 2)

важливу позицію у історії, культурі, музиці, літературі і народній творчості. Найкраща, бо, арґентинська поезія — це ґавчівська, найкращий арґентинський маляр ґавчівські типи, найкращий роман включає ґавча, а арґентинська музика віддзеркалює сумні ритми його пісень, що творились спонтанно у супроводі невідступної ґітари...

Багато з нас мали нагоду оглядати арґентинських ґавчів у ролі запорожців у голивудському фільмі Тарас Бульба. Це була прекрасна панорама надзвичайних борців і коней, що у фільмі мчали крізь степи, а в дійсності крізь простору пампу. Глядач міг завважити, що ґавчо виявив багато спільних рис поведінки і вигляду з нашим запорожцем. Важко, однак було американським кінометографам переконати ґавча, щоб погодився теж на типову козацьку зачіску себто „оселедець", залишаючи вузький жмут волосся на виголеній голові... Остаточно на час фільмування не один з них погодився посвятити свої кучері завдяки привабливій додатковій винагороді... у долярах!

Заклик ЗУАДК

ДО ПРАЦІВНИКІВ ФЕДЕРАЛЬНОГО УРЯДУ, СТЕЙТОВИХ ПРАЦІВНИКІВ І ПРИВАТНОЇ ІНДУСТРІЇ

Філядельфія, Па. (с.г.) — Кожного року в вересні і жовтні працівники Федерального уряду отримують брошурку (інформаційні матеріяли), в яких є звернення-апель до працівників, без уваги на те, яку позицію займають, щоб вони здеклярували відповідну пожертву із своєї платні для установ-організацій, до крайової збіркової системи „Combined Federal Campaign".

З приємністю інформуємо всіх працівників-українців на державній праці, що єдина українська допомогова установа в Америці ЗУАДК є включений до загальної збіркової акції, одержавши „Кодове число 1014," яке є заподане в згаданій брошурі з адресою ЗУАДК та короткою інформацією про нашу установу і на які цілі є зужиті здекляровані пожертви жертводавцями.

Знаємо, що кожний працівник Федерального уряду і члени збройних сил всіх формацій ЗСА є зобов'язані жертвувати якийсь відсоток із своєї платні на збіркову кампанію. Тому цим апелюємо до всіх українок-українців на праці Федерального уряду, деклярувати свої пожертви свої пожертви на цілі допомогової української установи ЗУАДК. А тим більше тепер, коли фінансові потреби ЗУАДК збільшилися допомогою потребуючим у вільній Україні, як переселення родин з чорнобильської зони, допомога десяткам сиротинців, де перебуває тисячі нещасних дітей в катастрофальних обставинах. Також належить врахувати допомогу потребуючим інших країн, включно з Америкою.

Та сама процедура здеклярувати відповідну пожертву із своєї платні зобов'язує стейтових працівників і приватної індустрії „United Way." Тому прохаємо всіх українських працівників приватної індустрії, виповняючи формулярі під рубрикою „Donor Choice" подати число 01838 та адресу ЗУАДК, United Ukrainian American Relief Committee, Inc., 1319 W. Linden Ave., Philadelphia, Pa. 19141.

Екзекутива ЗУАДК цим висловлює щиру подяку працівникам-українцям Федерального уряду, членам збройних сил всіх формацій ЗСА та працівникам приватної індустрії за зложені щедрі пожертви через „Комбайнед Федерал Кампейн" і „Юнайтед Вей" в 1992 році на суму 41,943.00 дол. При тому ще раз прохаємо, виповнюючи формулярі, пам'ятайте про ЗУАДК. Жертвуючи на ЗУАДК, підтримує акцію благ ородного діла, що його кличем є „Брат — Братові".

Управа ЗУАДК

Св.п. М. Кравець

Св.п. М. Кравець

30-го липня 1993 року в Кеніон Каунті, Каліф., помер св.п. Микола Кравець, довголітній член Українського Народного Союзу і залишив у глибокій жалобі дружину Валентину, дочку покійних Нестора і Марії Балеїв, ближчих і дальших родичів, і приятелів у великій українській громаді південної Каліфорнії, жертвенним і обов'язковим членом якої був від 1960 року.

Уроджений 4-го грудня 1911 року в Гаях Вижніх на Бойківському Підгір'ї, Микола був активним і жертвенним членом православної парафії ап. Андрія Первозваного, добродієм Гарвардського проєкту, Українського Культурного Осередку та багатьох інших товариств української діяспори. Він належав до тих „самородків" українського села, які своїми вродженими здібностями і наполегливою працею над собою досягли неабияких успіхів. В роках 1946-48, Микола закінчив з успіхом факультет лісництва в Українському Технічно-Господарському Інституті, не маючи вимаганої формальної освіти. Народився б він у приятливих умовинах для належної формальної освіти й інтелектуального розвитку, наш нарід мав би одного більше науковця в математично-природознавчій ділянці. Фактично не було в практичному житті ремесла чи фаху, в якому Микола не потрапив вив'язатися з питомою йому прецизністю.

Був він взірцевим чоловіком для своєї дружини, надзвичайно уважливим у родинних стосунках з її батьками, товариським і привітливим господарем для всіх добрих людей. Нехай йому американська земля пером буде, а в українській громаді добра пам'ять про нього.

П.Б.

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
мого дорогого МУЖА
бл. п. д-ра дентистики
СЕМЕНА КОЧІЯ
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ з ПАНАХИДОЮ
у середу, 29-го вересня 1993 р. о год. 8-ій ранку
в катедрі св. о. Миколая, Чикаґо, Ілл.;
в катедрі св. Юра у Львові, Україна
Прошу приятелів і знайомих згадати покійного в той день у своїх молитвах.
Дружина — СТЕФАНІЯ

У ДВАДЦЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДЛЕТУ НА ВІЧНУ ВАТРУ
нашого найдорожчого ніколи незабутнього
СИНА, МУЖА І БАТЬКА
бл. п. пл. сен. кер.
Ярослава Лучканя — Чорноморця
26-го вересня 1993 р., після Служби Божої
в церкві св. Андрія
буде відправлена
ПАНАХИДА
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Просимо пластове товариство і приятелів пом'янути у своїх молитвах:
батьки — ЕВДОКІЯ І ВОЛОДИМИР
дружина — ВАЛЕНТИНА
діти — СВЯТОСЛАВ І РОКСОЛЯНА
рідня і друзі в Україні і ЗСА

З глибоким жалем повідомляємо,
що 1-го серпня 1993 р. на 94-му році життя
відійшла у вічність
наша мила найдорожча
бл. п.
АННА ЛОПАДЧАК з ГРАБОВИХ
народжена в с. Хишевичі на Львівщині.
Залишила у глибокому смутку:
дочки —
ОКСАНУ з чоловіком ІВАНОМ
МАРУСЮ з чоловіком ПЕТРОМ
які проживають у Львові
внуків і правнуків
сестру — ПЕЛАГІЮ
ближчу та дальшу родину в ЗСА, Канаді й Україні
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4-го серпня в церкві Матері Божої Неустаючої Помочі. Щиро дякуємо всім, хто брав участь в жалібних обрядах.
Вічна пам'ять нашій незабутній МАТУСЕЧЦІ!

З невимовним болем повідомляємо,
що в п'ятницю, 13-го серпня 1993 р., після важкої операції, в Денвер, Кольорадо, відійшла у вічність,
зосмотрена св. Тайнами
наша найдорожча
МАТУСЯ, БАБЦЯ, СЕСТРА, ТЕТА, ТЕЩА, КУЗИНКА І ХРЕСНА МАМА
бл. п. мґр
РОСТИСЛАВА ЛЕМЕХА-ҐАЄЦЬКА
колишня співачка, учителька, співробітниця Етнографічного Музею у Львові, пластунка,
нар. 16-го лютого 1911 р. у Станиславові,
вдова по св. п. проф. д-рові Теодосієві Ґаєцькому.
В неділю, 15-го серпня відбулася Панахида і Парастас в Денвер, Кольорадо, в похоронному заведенні Олінґер. Опісля тіло перевезено до Чикаґа, Ілл., де в похоронному заведенні Музики відправлено Парастас і Панаду в четвер, 19-го серпня ц. р. Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 20-го серпня 1993 р. в УК церкві свв. Володимира й Ольги, звідки тлінні останки похоронено біля мужа на українському цвинтарі св. о. Миколая.
У глибокому смутку:
донька — ТЕТЯНА ҐАЄЦЬКА-ВИНАР
з дітьми: ТАРАСИКОМ, МІСЬОМ та РОКСОЛЯНКОЮ
сини —
ІГОР
ЮРІЙ
невістка — ІРЕНА
внуки — БОГДАН та ІВАНКА
сестри —
ОКСАНА ЛУЦЬКА
ВІРА ЛЕМЕХА в Україні
сестрінки —
СВІТЛЯНА АНДРУШКІВ з родиною
БОРИС ЛУЦЬКИЙ з родиною
МАРКО ЛУЦЬКИЙ
кузини — родина МЕДВЕДИКІВ в Україні
похресниця — ЗОРЕСЛАВА ГЛАДЯК-ДУДА з родиною в Україні
Заупокійні Богослуження відправлено в Ню Йорку та у Львові.
В сороковий день, 21-го вересня ц. р., буде відслужена св. Літургія з Панахидою в Денвері.
Замість квітів проситься складати пожертви на виховання священиків в Україні.
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими,
що в неділю 19-го вересня 1993 р. відійшов у вічність
наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ШВАҐЕР
бл. п.
інж.
ІГОР КМЕТА
ПАНАХИДИ відбудуться в понеділок і вівторок 20-го і 21-го вересня 1993 року о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Дучинського 11 Yonkers Ave., Yonkers N.Y.
Похоронні відправи відбудуться в середу 22-го вересня 1993 р. о год. 10-ій ранку в церкві св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
У глибокому смутку:
дружина — НАДІЯ
сини — АНДРІЙ І ОЛЕКСАНДЕР
шваґерка — ОЛЬГА КЕКІШ
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні

Українсько-американський день у Баффало

Влаштовування і відбування тієї імпрези у Баффало ввійшло вже у традицію. Звичаєм стало і те, щоб щорічний Українсько-американський день пов'язувати з якоюсь важливою подією чи видатною постаттю з минулого України. Цьогорічний і минулорічний українсько-американські дні пов'язані з проголошенням незалежности України, що його здійснила Верховна Рада України 24 серпня 1991 року. І ще одну подію пов'язано з цьогорічним Українсько-американським днем: штучний голод в Україні, яким Москва виморила понад сім мільйонів людей. Обидві події — проголошення незалежности і голод — зовсім різні. Характеризуючи їх, можна за українським поетом О. Олесем повторити: „З журбою радість обнялася". Така вже доля українського народу. В житті його радість часто спліталася і сплітається з журбою. Але Господь милостивий. Якось вже так дає, що журба поступається і робить місце радості. Так складається, що український народ переносить лихо, переносить кривди, переносить скорбні дні і оживає, оживає, як з попелу фенікс — за висловом О. Олеся. Саме ця прикмета українського народу була підкреслена на цьогорічному Українсько-американському дні. Відбувся він під гаслом: „Живи, Україно!" Це гасло видніло на провізоричній сцені, що її — відповідно до змісту і характеру святкувань — оформив Василь Пристайко. За його проєктом було видно жетони, які давалося гостям при вступі на площу. Жетонами — з відповідним рисунком і написом — відзначено сумну 60-ту річницю голоду.

Імпрезу влаштував місцевий Відділ УККА при допомозі товариств і організацій, які входять у його систему. До речі, Відділ УККА займався влаштуванням Українсько-американських днів постійно, почавши від 1972 року.

Програма святкувань складалася з двох частин: офіційної і мистецько-розвагової. Свято відкрила голова Відділу УККА Даша Процик. Привітавши зібраних учасників (а було їх понад 400) і з'ясувавши суть святкувань, голова попросила о. декана Лаптуту — пароха церкви св. Івана Хрестителя в Кенмор — провести молитву. Після того були виголошені дві доповіді. Д-р Михайло Лоза доповідав по-українськи, а д-р Андрій Дякун — по англійськи. У своїй доповіді д-р М. Лоза, між іншим, підкреслив, що стабільність української держави залежить не тільки від внутрішніх відносин у державі, не тільки від її взаємовідносин зі сусідніми державами, але й відставлення до України інших держав, і в першу чергу таких потуг як Америка. Супроти цього перед українською еміграцією у ЗСА стоїть завдання: впливати на сучасну Адміністрацію ЗСА в тому напрямі, щоб вона змінила свою політику відносно України з байдужої на прихильну і допомогла їй у закріпленні її державности.

Доповідь д-ра А. Дякуна мала дещо інший характер. Доповідач поглянув у майбутність України і висловив надію, що в короткому часі, вже у 1999 році, Україна зміцніє під кожним оглядом і стане могутньою державою.

Офіційну частину закінчено молитвою, яку провів о. Петро Ґронський — парох церкви Пречистої Діви Марії Неустаючої Помочі в Лякавані і церкви св. Василія Великого в Лянкастері.

У мистецько-розваговій частині програми виступив танцювальний ансамбль „Десна" з Канади під мистецьким керівництвом Тараса Павлюка і співачка з України Христина Михальків. Обидва виступи здобули позитивну оцінку і признання з боку учасників, тому коли голова Відділу УККА Даша Процик спитала присутніх, чи можна запросити „Десну" на наступний Українсько-американський день, присутні виявили свою згоду грімкими оплесками. Щодо співачки, то можна було б зробити зауваження: краще було б, якби вона для свого виступу підібрала пісні більш достосовані до характеру імпрези.

Подякою голови Відділу УККА Даші Процик виконавцям програми і всім, хто причинився до влаштування імпрези, закінчено другу частину програми. Сама імпреза в неофіційній вже формі — тривала далі. Час використано на проведення льотерії, на відвідини кухні з її смачними стравами. Кухня була під зарядом жінок з ОЖ ОЧСУ.

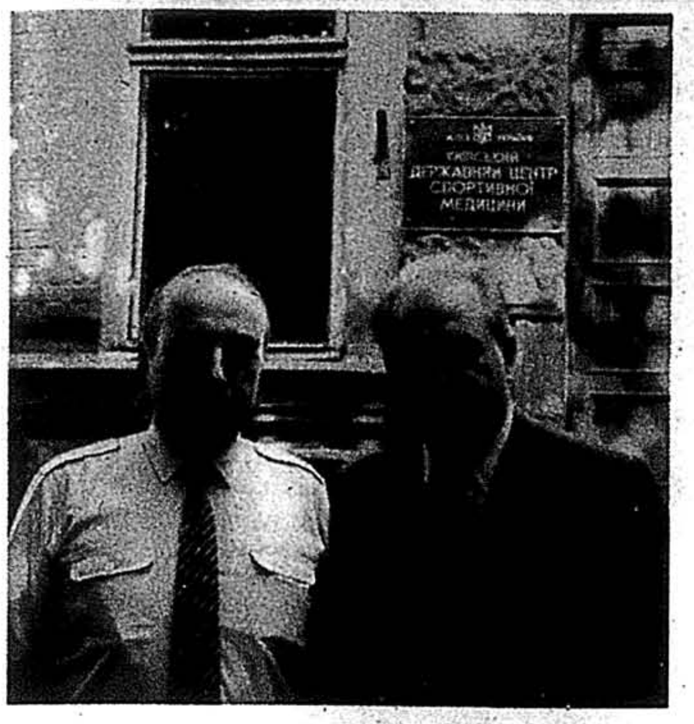
В передобідніх годинах по українських церквах були відслужені Святі Літургії в намірені українського народу. Згадку про Українсько-американський день можна було прочитати у місцевій англомовній пресі.

День незалежности України відзначили обидві українські радіопрограми: радіопрограма Василя Шарвана і патріярхальна радіопрограма.

Михайло Лоза

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Перед будинком Державного Центру Спортової Медицини. Стоять (зліва): д-р Вадим Стороженко (директор), В. Кулик (заступник голови НОК України).

На шляху до Олімпіяди

Нюарк (О. Твардовський). — У четвер 9-го вересня ц.р., тут в домівці УСВТ „Ч. Січ" відбулися чергові наради у справі сприяння репрезентації України взяти участь в літній Олімпіяді, яка відбудеться від 20-го липня до 4-го серпня 1996 року в Атланті, Джорджія.

В нарадах взяли участь: Мирон Стебельський — голова УСЦАК, Олександер Напора — фінансовий секретар УСЦАК, Лариса Барабаш-Темпл — членка Управи Асоціяції Українців в Джорджії і репрезентантка НОК України в Атланті та автор цих рядків. Наради відкрив і ними проводив голова УСЦАК М. Стебельський, який привітавши гостю з Атланти, поінформував присутніх про сучасний стан співпраці УСЦАК з НОК та Міністерством Молоді і Спорту України. Згідно з документальними даними, УСЦАК далі тісно співпрацює зі згаданими установами в Україні, підтримує з ними постійний контакт та на їх просьби далі оплачує членські внески до Міжнародних спортових Федерацій, окремим спортовим Федераціям України. Недавно з Фонду відродження спорту в Україні була вислана вкладка за Федерацію спортовців-інвалідів України. В дальшому пляні Проводу УСЦАК є посприяти участі репрезентації України зі зимових видів спорту в Олімпіяді, що відбудеться наступного року в Лілленгаммері, Норвегія.

Після цього Провід УСЦАК плянує пожвавити акцію збірки пожертв на підтримку репрезентації України з літніх видів спорту, яка підготовляється до самостійного виступу в Атланті. Ще перед тим відбудуться зустрічі і консультації з представниками НОК і Міністерства Молоді і Спорту України, в яких Провід УСЦАК представить свою точку зору і своїх членів щодо підбору і підготови спортовців України до збірної. Йдеться про любов і патріотизм до своєї Батьківщини, в чому, на жаль, в порівнянні з іншими народами, значно відстають деякі спортовці України, яких ми мали можливість зустрічати у ЗСА...

Після короткої розмови в цій справі та узгіднення думок, — в дальшому ході нарад гостя з Атланти Лариса Барабаш-Темпл подала детальний звіт зі своєї місії в Україну в липні ц.р. У звіті вона підкреслила, що у своїх зустрічах з найвидатнішими спортовими діячами в Україні вона покликувалася на тісну співпрацю з УСЦАК і де цього було потрібно, висловлювала думки і погляди тієї спортової Централі.

Свої численні зустрічі Л. Темпл почала в Міністерстві Молоді і Спорту в Києві, де були присутні міністер В. Борзов (він же голова НОК України), М. Костенко (заступник міністра, В. Кулик (заступник голови НОК України). В. Олексійчук (голова Укрінтерспорт) та В. Жулаєв (завідуючий відділом закордонних зв'язків Міністерства Молоді і Спорту). В часі конференції гостя з Атланти поінформувала присутніх про започатковану діяльність щодо підтримки збірної України в її підготові та приїзді до Атланти. Досі вже узгіднено, що репрезентація України прибуде приблизно два тижні перед Олімпіядою до містечка Карлтон (50 км від Атланти), де пройде період акліматизації та кінцевої підготови. Завдяки старанням Лариси, кошти перебування в Карлтоні обійдуться значно нижчі за нормальні. На кінець тієї зустрічі присутні почули про проєкти придбання фінансових засобів на покриття коштів збірної, як від американських компаній, так і від Української спільноти через Фонд відродження спорту в Україні.

Згідно зі заздалегідь накресленим пляном В. Кулика, гостя з Атланти відвідала найбільші та найкращі спортові бази, спортові школи й інститути, де зустріла провідних спортових діячів та тренерів: Ю. Тумасова (Федерація легкої атлетики), Б. Іванова (Федерація наколесницького спорту), Драга (штанга), Г. Козачище (спортові ігри), Ю. Маслачкова (водні і прикладні види спорту), В. Безсмертного (начальник головного Управління спорту), В. Похиль (гімнастика та єдиноборство). Усі вони в основному цікавилися станом тренувальних баз в Карлтоні, потребами змагунів їх видів спорту, фінансовою підтримкою й ін.

Першою великою спортовою базою, що її відвідала Лариса, була база „Наука" в околиці Києва — спортовий комплекс Академії Наук. Слідувала візита училища Олімпійської Резерви у Броварах, де зустріла завідуючого відділом Молоді і Спорту Київської області А. Чигирина, М. Розуменка — директора училища Олімпійської Резерви, В. Гриня

Стоять (зліва): О. Чигирин (завідуючий у Броварах Відділом Молоді і Спортом), М. Розуменко (директор Училища Олімпійської Резерви), В. Одут (член Проводу бази) Л. Барабаш-Темпл (репрезентантка НОК України в Атланті), В. Гринь (заступник голови Міської Ради).

— заступника голови міськради та тренера легкої атлетики О. Багача. У Броварах як підкреслила гостя, відчувається великий ентузіязм до українського спорту і чудова співпраця між провідниками.

Слідували відвідини Олімпійської бази в Кончі Заспі поблизу Києва. Тут П. Созонов показав приміщення для всіх видів спорту і в прогресі вишкільну лекцію гімнастів, а в іншій залі — тренування збірної вільної боротьби, що приготовлялася до виїзду в Канаду. Тут були і тренери з Канади, що їх привіз А. Бєлоглазов, кол. чемпіон України, СССР і Олімпіяд, він працює на контракті тренером в Канаді. Є в Кончі Заспі і тренувальна база для Київського „Динамо".

Гостя зі ЗСА в товаристві В. Кулика та в супроводі віце-ректора Ю. Шкребтія відвідала приміщення Українського Державного Інституту Фізичної Культури, де ознайомилася з працею Інституту та музеєм, в якому директором є І. Ковальчук. Завідуючим катедрою футболу є кол. футболіст київського „Динамо" Г. Лисенчук. Побувала теж на Республіканському стадіоні, де якраз проходив чемпіонат України з легкої атлетики. Потім відвідала комплекс спорту Міністерства Молоді і Спорту, де закінчено будову критого стадіону для футболу, є там теж ковзанка на біги і 10 тенісових кортів, кінноспортову школу „Авангард", яку спонзорує СТ „Україна" (має 5 млн. членів, голова І. Клопов), школу художньої гімнастики, де тренує славна Альбіна Дерюгіна. На закінчення Лариса побувала в Інституті фармакології і токсикології. Директор О. Стефанов вказав на брак в цьому інституті ляборатарійного обладнання, через що немає можливости в Україні контролювати вживання спортовцями допінгу. Брак цього обладнання дошкульно відбився для української легкої атлетики на цьогорічному европейському чемпіонаті, де через допінг були суспендовані чолові змагуни І. Кравець, Л. Джугалова і Т. Доровський. У зв'язку з тією важливою потребою Лариса при підтримці УСЦАК заплянувала встановити комерційну програму (випуск і продаж мистецько оформлених Марійкою Марчук сорочинок та випродукованих в Україні тризубів з олімпійськими кільцями), директором тієї програми є відомий футболіст Я. Дахнівський. Чистий прихід з тієї програми призначений на придбання для згаданого Інституту ляборатарійного обладнання.

Підсумовуючи, ця динамічна діячка відзначила, що під час перебування в Україні до неї ставилися надзвичайно щиро, чемно й гостинно. Приємно було зауважити ділових людей, чудові спортові бази, залі, стадіони й довідатися, що, не зважаючи на економічну кризу в Україні, ще залишилося діяльних 1,516 спортових шкіл, в яких виховується 720 тисяч спортового юнацтва, 250 тисяч олімпійських шкіл, державні школи спортової майстерности — по одній в кожній області України, чотири підготовчі спортові інститути, 8 училищ фізичної культури. Україна має спортові споруди, спортові таланти і доростаючі кадри. На жаль, економічна скрута поважно загрозує їх існуванню. Тому українцям у діяспорі по своїх скромних можливостях треба в цьому критичному часі посприяти спортовій Україні, а головно підтримати спортові репрезентації, щоб вони на міжнародній арені, світових чемпіонатах та Олімпіядах могли гідно зарепрезентувати свою відроджену державу.

Після короткої дискусії над цим звітом остаточно вирішено продовжувати акцію збірки на „Фонд Відродження Спорту в Україні" при УСЦАК, з якого будуть уділюватися дотації на потреби збірних спорту в Україні на зимову і літню Олімпіяди. Вирішено урухомити „Філію Фонду" в Канаді.

Вичерпавши порядок нарад, голова Централі подякував Ларисі Темпл за успішну місію в Україну та побажав дальших здобутків у заплянованих проєктах.

Учасники нарад закликають зацікавлених спортом українських громадян висилати пожертви, як і раніше, на адресу: Fond for Rebirth of Sports in Ukraine, 680 Sanford Ave, Newark, NJ 07106.

Розпочався новий футбольний сезон в Україні

Вже відбулися три рунди нового футбольного чемпіонату України в якому покищо лідером вищої ліги є Київське „Динамо", вигравши усі три відбуті змагання. В третій рунді окремі зустрічі закінчилися такими вислідами: „Металіст" Харків — „Шахтар" Донецьк 1:1, „Верес" Рівне — „Дніпро" Дніпропетровське 2:1, „Динамо" Київ — „Металург" Запоріжжя 3:0, „Темп" Шепетівка — „Карпати" Львів 1:1, „Буковина" Чернівці — „Кремень" Кременчук 1:0, „Волинь" Луцьк — „Таврія" Симферопіль 1:0, „Зоря—МАЛС" Луганськ — „Нива" Тернопіль 2:1, „Нива" Вінниця — „Чорноморець" Одеса 1:2, „Торпедо" Запоріжжя — „Кривбас" Кривий Ріг 0:0.

Не без контроверсій розпочався цей футбольний сезон. В першу чергу виникли непорозуміння у зв'язку з рішенням проводу Футбольної Федерації України збільшити вищу лігу до 18-ти клюбів. Не зважаючи на спротив більшости тренерів, головно сильніших клюбів, провід Федерації скликав представників усіх клюбів вищої ліги на зустріч, в часі якої проштовхнув свій проєкт, проти якого гостро виступали тільки тренери п'яти клюбів. Є закиди, що президент Федерації В. Банников і його співпрацівники завідують футболом в Україні диктаторськими методами. Конфронтація триває.

„Переворот" у Київському „Динамо"

Майже напередодні футбольного сезону відбувся несподіваний „переворот" у цьому популярному футбольному клюбі, яким є Київське „Динамо". Причиною тієї драстичної зміни стали звинувачення на президента „Динамо" В. Безверхого, мовляв, у клюбі проходить торгівля зброєю, наркотиками та що клюб доведений до банкрутства. Не чекаючи на висліди перевірок й інвестиґацій, генерал Таращук скликав „раду", під час якої був призначений новий президент клюбу, яким став Г. Суркіс. Одночасно створено акціонерне т-во „Футбольна команда" „Динамо" Київ, яке відтепер буде завідувати і фінансувати команду. До цього „перевороту" приєдналися теж футболісти команди і їх тренер Михайло Фоменко, які підтвердили, що після минулого сезону керівництво клюбу не вив'язалося із своїх зобов'язань перед командою...

Обвинувачення обидвох „таборів" продовжується, які покищо не позначилися на грі самих футболістів, які, як вже згадано, виграли свої перші три зустрічі сезону.

Українки — віцечемпіонки світу з відбиванки

Взявши участь у шостому чемпіонаті світу з відбиванки, що пройшов у Бразилії, збірна дівчат України дійшла до фіналу, в якому зазнала поразки зі збірною Куби 10:15, 8:15, 10:15 і таким чином здобули срібні медалі. Тренер збірної України Володимир Бузаєв на підсумковій пресовій конференції висловив задоволення з першого виступу своїх вихованок на міжнародній арені. Є надія, що в майбутньому ці дівчата можуть стати лідерами світової жіночої відбиванки. Дві змагунки збірної України, а саме Ольга Полонець і Вікторія Ульянова, були вибрані найкращими змагунками чемпіонату.

Леся Леськів — чемпіонка Европи зі стрільби

Леся Леськів зі Львова здобула золоту медалю на чемпіонаті Европи, який пройшов у м. Брно, Чехія. Леся показала кращий вислід у стрільбі з малокаліберної ґвинтівки лежачи, здобувши 596 точок. На другому місці була росіянка Малухіна, третє зайняла білоруська спортсменка Шилова.

Коштом колишніх колоній...

З проводу підготови російських олімпійців до виступів на зимовій Олімпіяді в Лілленгаммері, Норвегія, повідомляють, що витрати на поїздку збірної Росії, яка налічуватиме коло 250 осіб, виноситимуть 18 мільйонів долярів. Це майже двічі більше, ніж було витрачено в Альбертвіллі, Франція. Цю суму, як заявив представник підготовчого Комітету, вповні покриє Олімпійський Комітет Росії.

І не дивниця, після розпаду імперії спортові політруки у Москві заморозили великі суми капіталу, що належали теж „республікам", тобто колоніям Росії. Тепер вони можуть дозволити собі не тільки на оплату поїздок збірних Росії, на різні міжнародні виступи, але й на підкупство кращих спортовців в Україні й інших тепер незалежних державах, яких масово перетягають до Росії.

О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ КОСИДОР член УНС Відд. 409-го Т-ва ім. св. Івана в Данмор, Па. померла 7-го червня 1993 р. Нар. 20-го жовтня 1924 року в Діксон Ситі, Па. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку мужа Михайла, дві сестри, сина Михайла III і дочку Шерил Вендозську. Похорон відбувся на цвинтарі св. Кирила в Піквіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Дженет Боленд, секр.

МИХАЙЛО БУТИМ член УНС Відд. 356-го Т-ва „Карпати" в Омага, Небраска помер 16-го травня 1993 року на 73-му році життя. Нар. 1919 року в Україні. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку дружину Урзулю, сина Федора, 3 дочки: Ірену, Келлі і Рахі та 6 внуків. Похорон відбувся 19-го травня 1993 року на Hillcrest Cemetery в Омага, Небраска.

Вічна Йому Пам'ять!

Олекса Прудивус, секр.

ІВАН ТКАЧУК член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й. помер 25-го травня 1993 року на 70-му році життя. Нар. 1922 року в селі Слобідка, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Анну, доньок Марію й Ірину і троє внуків. Похорон відбувся 29-го травня 1993 року на цвинтарі Пайн Буш в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія М. Гаврилюк, секр.